

РЕШЕНИЕ

№ 3151

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 25.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2281** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Д. Д. – гражданин на Т. срещу Решение № УП-ОК-1/22.02.2023г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което молбата му за статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена като явно неоснователна.

Според жалбоподателя обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като е необосновано и противоречи на материалния закон. Мотивите на решението противоречат на неговата бежанска история. Административният орган е провел формална процедура, без да изясни фактите и причините, поради които чужденецът не може да се върне в Т.. Интервюиращият орган се е произнесъл извън своята компетентност.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от служебно назначения представител адв. Д., която поддържа жалбата. Постъпили са писмени бележки по делото на 03.05.23г.

Ответникът – Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците се представлява от юрк. П..

Софийска градска прокуратура чрез прокурор К. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

Д. Д. – гражданин на Т. е подал молба за закрила на 06.02.23г., в която е посочил, че е напуснал Т. легално през 2018г., със самолет и студентска виза за У., но поради военните действия се е наложило да прекъсне образованието си. На 03.03.2022г. напуснал У., заминал за Румъния, оттам за Турция, където си извадил българска виза. Върнал се в Румъния, където подал молба за закрила, но с трансфер през ноември 2022г. румънските власти го прехвърлили в България, тъй като имал българска виза. Заявява, че ако се завърне в Т. ще бъде мобилизиран да отслужи задължителната си военна служба. Не искал това да се случи, защото искал да завърши образованието си и щял да бъде разпитван какво е правил извън страната си. Не е осъждан и не е бил член на политическа партия.

След извършеното интервю, интервюиращият орган при ДАБ е направил извод за неоснователност на подадената молба за закрила, тъй като мотивите въз основа на които чужденецът прави своето не обосновават основателни съмнения от преследване или реална опасност от тежки посегателства. Според органа, молителят е имал възможност да се завърне в страната си на произход, но е отказал да го направи, поради нежелание да отслужи редовната си военна служба. Молбата е отхвърлена като явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1, т.2 от ЗУБ.

По делото е представена актуална към 15.02.2023г. справка за положението в държавата по произход на молителя, според която Г. Б. управлява страната от 2007г. до 2022г., когато се оттегля в полза на сина си Сердар. Гражданските власти поддържат ефективен контрол над силите за сигурност, в миналото има много примери за нарушаване на човешките права, служители в службите за сигурност и на други места в правителството действат безнаказано. Т. продължава да бъде една от най-затворените държави в света, властите не успяват да се справят с въздействието на многогодишната икономическа криза в страната, строго контролират достъпа до информация, силно ограничават медийните и религиозни свободи и не позволяват действия на независими групи за наблюдение.

От цитираната информация става ясно, че макар Т. да изпитва проблеми с утвърждаване върховенството на закона, налагане на демократични порядки, икономически и здравни проблеми, страната не е в състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Статут на бежанец в Република България (чл.8 от ЗУБ) се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата;

партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2 на ал. 3, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

Според чл.9, ал.1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Посочените по време на проведеното от ДАБ интервю причини за нежелание за връщане в страната на произход – Т., настоящият състав намира, че не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9 от ЗУБ, поради което не са налице обстоятелства, които да предполагат необходимост от закрила. Кандидатът не е преследван поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Спрямо него не е упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии. Отпътувал е от родината си по собствено желание, с цел да продължи образованието си в У., а не поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети подобни действия нито от официалните власти, нито от някоя групировка или организация.

Неоснователно е твърдението в жалбата, че не е изяснена изцяло фактичката обстановка по случая, тъй като в решението се съдържат мотивите на интервюиращия орган, а бежанската история на чужденеца е изяснена и подробно обсъдена. Видно от приложената справка за Т. не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт, поради което не съществува реален риск от тежки посегателства върху личността на Д. Д.. Административният орган се е произнесъл в рамките на своите правомощия по чл.13, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците, според която разпоредба молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 и чужденецът не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Посочената причина, поради която не желае да се завърне в страната си, а именно, че ще бъде мобилизиран да отслужи

задължителната военна служба не може да се приеме като преследване, което да отговаря на дефиницията в чл.8, ал.4 от ЗУБ: “преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. Това е възприето и в Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на Службата на ВКБООН: „Наказанието при неизпълнение на задължението за военна служба в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията“ (глава V, §167, стр.52)

По изложените съображения решението на интервюиращия орган е законосъобразно, а жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, I-во АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Д. Д. – гражданин на Т. срещу Решение № УП-ОК-1/22.02.2023г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което молбата му за статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена като явно неоснователна.

Решението на основание чл.85, ал.4 от ЗУБ е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: